

Arrest

nr. 171 992 van 18 juli 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 18 april 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 maart 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de terechtzitting van 20 juni 2016 waarbij de behandeling van het beroep wordt verwezen naar de terechtzitting van 4 juli 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DHONDT, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Via een op 23 februari 2015 gedateerd schrijven diende de moeder van verzoekster – die op dat ogenblik nog minderjarig was – een aanvraag in om verzoekster, met toepassing van de artikelen 10 en 12bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk toe te laten.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 24 juni 2015 de beslissing waarbij de verblijfsaanvraag van 23 februari 2015 ontvankelijk wordt verklaard.

1.3. Op 27 juli 2015 is K.R.D.C.K. geboren, een kind van verzoekster en een Portugees onderdaan.

1.4. Verzoekster diende op 18 september 2015, in functie van haar Portugees kind, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.5. Op 17 maart 2016 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoekster op 18 maart 2016 ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 18.09.2015 werd ingediend door:

Naam: [K.]

Voornaam: [F.]

Nationaliteit: Burundi

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40bis, §2, eerste lid, 5° van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'als familie van de burger van de Unie worden beschouwd: (...) de vader of de moeder van een minderjarige burger van de Europese Unie, bedoeld in artikel 40, §4, eerste lid, 2°, voor zover de laatstgenoemde te zijnen laste is en hij daadwerkelijk over het hoederecht beschikt'.

Betrokkene toont niet afdoende aan dat de referentiepersoon te hare laste is. Immers, ze toont niet aan over voldoende bestaansmiddelen te beschikken om effectief financieel in te staan voor de referentiepersoon.

Volgende documenten werden voorgelegd:

-verschillende documenten van Pleegzorg Provincie Antwerpen: 'pleegzorgsattest' dd 01.04.2014; 'officiële verklaring van dm pleegzorgdienst dd 06.08.2015; attest dd 16.12.2015 ivm pleegzorgvergoeding: voor betrokkene en de referentie persoon; bijbehorende rekeninguittreksels o.n.v. [P.H.]: uit deze documenten blijkt dat betrokkene en de referentiepersoon zijn opgenomen als pleegkinderen in het gezin van [P.H.] en [F.V.L.] en dat deze laatste hiervoor een maandelijkse pleegzorgvergoeding ontvangen.

-attest van Famifed dd 17.12.2015 ivm kinderbijslag; bijbehorende rekeninguittreksels o.n.v. [P.H.] waaruit blijkt dat het gezin [H.-V.L.] kinderbijslag ontvangt voor betrokkene en de referentiepersoon.

Geen van de voorgelegde documenten kunnen aanvaard worden als bewijzen dat betrokkene ten laste is van de referentiepersoon. Immers, de voorgelegde documenten tonen aan dat zowel betrokkene als de referentiepersoon ten laste zijn van hun pleeggezin. Bovendien toont de betrokkene niet aan over voldoende bestaansmiddelen te beschikken om effectief financieel in te staan voor de referentiepersoon. Ook het attest van Famifed dd 08.09.2015 ivm het kraamgeld dat betrokkene heeft ontvangen voor de geboorte van haar dochtertje kan niet beschouwd worden als bewijs van bestaansmiddelen van betrokkene aangezien het hier een éénmalige vergoeding betreft, specifiek naar aanleiding van de geboorte van een kind.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40bis van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen, Wettelijke basis artikel 7§1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken “

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Verzoekster geeft in haar verzoekschrift aan de nietigverklaring van zowel de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden van 17 maart 2016 als van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van dezelfde datum na te streven. De Raad stelt ambtshalve vast dat de door verzoekster ontwikkelde middelen evenwel enkel zijn gericht tegen de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Gelet op het feit dat verzoekster geen middel aanvoert dat duidelijk betrekking heeft op de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, dat niet wordt aangetoond dat de eventuele vaststelling dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten kaduuk zou zijn een weerslag kan hebben op de rechtsgeldigheid van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en daar, overeenkomstig artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet, het beroep op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen dient te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen, kan slechts worden besloten dat het beroep gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden onontvankelijk is.

De Raad merkt daarnaast, wat betreft het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, evenzeer ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting is gebleken dat verweerder op 29 juni 2016 de aanvraag om verzoekster, met toepassing van artikel 10 van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk toe te laten formeel heeft ingewilligd en de instructie heeft gegeven om verzoekster in het bezit te stellen van een A-kaart. Het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten werd derhalve impliciet doch zeker opgeheven. Een vreemdeling kan immers niet terzelfdertijd onderworpen zijn aan een bevel om het grondgebied te verlaten en beschikken over een verblijfstitel (cf. RvS 30 september 2009, nr. 196.530). Er blijkt derhalve niet dat de eventuele vernietiging van het in het kader van voorliggend beroep bestreden bevel om het grondgebied te verlaten verzoekster nog tot voordeel kan strekken. Verzoeksters raadsman weerlegt deze vaststelling niet door erop te wijzen dat verzoekster ook om de afgifte van een F-kaart verzocht. Hij toont met zijn betoog – dat bovendien totaal voorbijgaat aan het feit dat geen middel werd ontwikkeld tegen de beslissing van 17 maart 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden – dan ook niet aan dat verzoekster een belang heeft bij de nietigverklaring van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten (cf. RvS 22 maart 2006, nr. 156.746; RvS 4 augustus 2006, nr. 161.703).

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend zestien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK